

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
IF.II.A-10.WR-5.7111 – 60/08

Wrocław, dnia 28 listopada 2008 r.

DECYZJA NR II – 448/08

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. Z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), w związku z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. Z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.), po rozpoznaniu odwołania złożonego przez Pana Romana Kierszniowskiego, Panią Emilię Kierszniowską, Panią Marzenę Kierszniowską oraz wspólnego odwołania złożonego przez Pana Stanisława Hawryszczuka, Panią Czesławę Hawryszczuk, Pana Adama Hawryszczuka, Pana Henryka Hawryszczuka od decyzji Prezydenta Wrocławia Nr 1956/2008 z dnia 1 września 2008 r. zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę spółce Polkomtel S. A., stacji bazowej telefonii komórkowej sieci Plus zawierającej: trzy anteny sektorowe nadawczo-odbiorcze typu K742 264 GSM/DCS, trzy anteny sektorowe nadawczo-odbiorcze typu K742 215 UMTS, sześć anten parabolicznych linii radiowych wraz z wieżą stalową o wysokości 35 m i niezbędną infrastrukturą techniczną przewidzianą do usytuowania na działce nr 11/5, AM-8 przy ul. Miejskiej 14 we Wrocławiu, obręb Zgorzelisko;

- uchylam zaskarżoną decyzję i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

W dniu 30 czerwca 2008 r. Pan Ryszard Olchownik pełnomocnik Polkomtel S. A., wystąpił do Prezydenta Wrocławia z wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej sieci Plus zawierającej: trzy anteny sektorowe nadawczo-odbiorcze typu K742 264 GSM/DCS, trzy anteny sektorowe nadawczo-odbiorcze typu K742 215 UMTS, sześć anten parabolicznych linii radiowych wraz z wieżą stalową o wysokości 35 m i niezbędną infrastrukturą techniczną przewidzianą do usytuowania na działce nr 11/5, AM-8 przy ul. Miejskiej 14 we Wrocławiu, obręb Zgorzelisko.

Prezydent Wrocławia decyzją Nr 1956/2008 z dnia 1 września 2008 r., zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę spółce Polkomtel S. A., stacji bazowej telefonii komórkowej sieci Plus zawierającej: trzy anteny sektorowe nadawczo-odbiorcze typu K742 264 GSM/DCS, trzy anteny sektorowe nadawczo-odbiorcze typu K742 215 UMTS, sześć anten parabolicznych linii radiowych wraz z wieżą stalową o wysokości 35 m i niezbędną infrastrukturą techniczną przewidzianą do usytuowania na działce nr 11/5, AM-8 przy ul. Miejskiej 14 we Wrocławiu, obręb Zgorzelisko.

Od powyższej decyzji odwołał się Pan Roman Kierszniowski, Pani Emilia Kierszniowska, Pani Marzena Kierszniowska oraz wspólnie Pan Stanisław Hawryszczuk, Pani Czesława Hawryszczuk, Pan Adama Hawryszczuk, Pan Henryka Hawryszczuk. Skarżący w

powyższym odwołaniu nie wyrażają zgody na przedmiotową inwestycję z powodu naruszenia przepisów ustawy Prawo budowlane oraz Kodeksu postępowania administracyjnego.

W wyniku analizy akt sprawy stwierdzam, co następuje:

Art. 32 ust. 4 ustawy Prawo budowlane stanowi, iż pozwolenie na budowę może być wydane tylko temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jak również złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadaniu prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 1-3 ustawy Prawo budowlane, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę właściwy organ jest zobowiązany sprawdzić, między innymi, zgodność projektu z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń.

W myśl art. 35 ust. 3 wyżej powołanej ustawy, w razie stwierdzenia naruszeń, w zakresie określonym w ust. 1, właściwy organ nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia, a po jego bezskutecznym upływie wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu i udzielenia pozwolenia na budowę.

Zatwierdzony zaskarżoną decyzją projekt budowlany przewiduje:

- budowę wieży antenowej o wysokości ok. 35 m,
- instalację na wieży 3 sztuk nadawczo-odbiorczych anten sektorowych typu K742 264 GSM/DCS skierowanych na azymut 20°, 110° i 300°, zawieszonych na wysokości 20,6 m nad poziomem terenu, pracujących w paśmie 900/1800 MHz o równoważnej mocy promieniowanej izotropowo każdej z anten EIRP = 3259 W,
- instalację na wieży 3 sztuk nadawczo-odbiorczych anten sektorowych typu K742 215 UMTS skierowanych na azymut 20°, 110° i 300°, zawieszonych na wysokości 18,9 m nad poziomem terenu, pracujących w systemie 2000 MHz o równoważnej mocy promieniowanej izotropowo każdej z anten EIRP = 691,8 W,
- instalację 6 sztuk anten parabolicznych linii radiowych o średnicy 0,3 m w tym: trzy anteny skierowane na azymut 40°, 185°, 253°, zawieszone na wysokości 33,9 m nad poziomem terenu, i trzy anteny skierowane na azymut 4°, 120°, 214°, zawieszone na wysokości 34,5 m nad poziomem terenu,
- posadowienie kontenera technicznego w pobliżu planowanej wieży,
- budowę niezbędnej infrastruktury technicznej.

Inwestycja polegająca na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej, należy do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. 2004 r., Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.).

Wobec powyższego Prezydent Wrocławia w decyzji Nr 27/07 z dnia 5 lutego 2008 r. o lokalizacji inwestycji celu publicznego dla budowy stacji bazowej telefonii komórkowej sieci Plus zlokalizowanej na działce nr 11/5, AM-8 przy ul. Miejskiej we Wrocławiu, obręb

Zgorzelisko, w tym: budowy masztu o wysokości 35 m na fundamencie, budowę typowego kontenera technologicznego, montaż anten dyfuzyjnych i radioliniowych: sześciu zespołów anten dyfuzyjnych (wys. zawieszenia ok. 18,9 i 20,5 m nad poziomem terenu) i sześciu anten radioliniowych (wys. zawieszenia ok. 33,9 i 34,5 m nad poziomem terenu) w pkt. 2 b zakwalifikował przedmiotową inwestycję jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko i zalecił zastosowanie do przedmiotowej inwestycji przepisów zawartych w dziale VI, rozdziale 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Przepisy te dotyczą postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt 1, art. 46a ust. 7 pkt 4, art. 56 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (tj. Dz. U. Z 2006 r., Nr 129, poz. 902) dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wymagane jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Prezydent Wrocławia w piśmie z dnia 3 czerwca 2008 r., poinformował iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci Plus nr BT-34131 Wrocław Zakrzów Site 8, lokalizowanej na działce nr 11/5, AM-8, obręb Zgorzelisko, przy ul. Miejskiej 14 we Wrocławiu nie wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a tym samym uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

W tym miejscu należy podkreślić, iż powyższe stanowisko nie stanowi oficjalnej wykładni prawa i nie jest wiążące dla organów administracji orzekających w sprawach indywidualnych, co więcej w opinii tutejszego organu jest ona błędna.

Jak wynika z załączonego do projektu budowlanego, opisu technicznego oraz rysunku projektu zagospodarowania terenu oraz określonej w nim strefy oddziaływania na środowisko emisji pola elektromagnetycznego z zakresu mikrofalowego (pasmo 300 MHz do 300 GHz) o wartościach wyższych niż wartość graniczna $0,1 \text{ W/m}^2$ (pole to będzie występowało w odległości około 51,4 m od anten na azymutach 20° , 110° i 300°), będzie obejmowała miejsca dostępne dla ludności, w kierunku północno-zachodnim dwukondygnacyjny jednorodzinny budynek mieszkalny, oraz halę biurowo-magazynową oddaloną od projektowanej wieży około 23,4 m. Budynki te są niewątpliwie miejscami w których przebywają ludzie.

W powstałej sytuacji, organ pierwszej instancji powinien był nałożyć na inwestora, w trybie art. 35 ust. 3 ustawy Prawo budowlane, obowiązek przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia i doprowadzenia projektu przedmiotowej inwestycji do zgodności z powyższą decyzją. Z akt sprawy wynika, że organ pierwszej instancji zaniechał wykonania powyższej czynności, co przesądza o konieczności ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego

Należy również pamiętać, iż zgodnie z § 40 ust. 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Tymczasem w rozdzielniku pism procesowych widnieje Pan Roman Kierszniowski, podczas gdy z upoważnienia złożonego w dniu 29 sierpnia 2008 r. wynika, iż pełnomocnikiem Pana Romana Kiersznowskiego jest Pan Zbigniew Gelzok. Istotnymi jest również, że od momentu złożenia pełnomocnictwa strona powinna dokonywać czynności procesowych przez ustanowionego pełnomocnika zgodnie ze złożonym pełnomocnictwem.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.